

var la rectitut y noblesa d' intencions dels que les professan de bona fé, però quan ja no 's tracta de doctrines sino de males voluntats ens inspíran llástima.

Per lo demés, posant les coses en son lloch, dirém que es cert que aquí se cantaren himnes patriòtics y que foren corejats ab aplaudiments d' entusiasme, però ningú se sorti de la legalitat. Lo de la vinguda de la «Unió Catalanista» y lo del *miting*, es invenció de nostres estimats enemichs, propalada ab les sanes intencions que suposa 'l colega.

Ab tot, repetint un dels párrafos del article que deixém copiat acabarem dihent: Els catalanistes olotins tenim la facultat d' usar de nostres drets y n' usarem pesi á qui pesi.

LO MAL VENT (1)

Lema:—¿PASSARÁ?

La ponentada s' acosta,
Bon Pastó' aplega el remat;
Desde 'l Mont á Cap-ça-costa
No 's veu ni un clap serenat.
Vé rugint ab amenassa
Sembrant la mort per hont passa,
¡Mal divendres l' ha gitat!.

Aquest torb de mala mena
Trinxá de soca y d' arrel,
Es dalla, es mall y es cadena
No tèm ni l' ira del Cel.
Amenassa les corones,
Mata les branques més bones
Y es d' infern lo seu bruel.

A les terres llevantines
Vé rodant fa sis cents anys,
lleys humanes ni divines
no li fan pas aturany?

Dels vergers de Catalunya
¡Ay, si Deu no 'ns el allunya
Creumará los mellors tanys!

Santa llengua catalana
¿Quín es lo crim que has comés,
Que á la Cort hi ha qui demana
T' endogalin més y més?
—¡A l' Escola, disfressáula!—
—¡De la Trona, desterráula!—
Van cridant los forasters.

Pastor valent, de cor noble,
Contra 'l llop la fona ha armat;
La llengua es l' alé del poble
¿Deu lo dona y 'l preta l' Estat?
Perque Deu als seus entenga
Los hi ha donat lo cor y llènga,
Cor y llènga y llibertat.

Ab la llènga del que paga
Es com se paga més bè,
La Justicia se 'ns amaga
Ab llenguatge forasté';
Qui treballa vol ser lliure,
En catalá volém viure
¡Deu ho vol, y tè de ser!

Quan vé la torbera izada
Crida al remat lo Pastor,
Y, apilotant la remada,
Passa 'l trahut bramador.
—¡Tots units y cap á terra!...—
—¡Ja 'l torb ha passat la serral!...—
—¡Fora esglay y fora por!...—

Visquém donchs, vida ben nostre;
Tot bon temps be pot tornar,
Nostres fills lo Pare-Nostre
Resarán en catalá
Y, quan passe la torbera,
Tornará á ser primavera
Y la patria florirá!

ARTHUR MASRIERA.

SECCIÓ COMARCAL.

TORTELLÁ.

6 de Septembre.

(1) Composició premiada ab la Flor Natural en lo Certám en d' enguany.

El dimars dia 4, una comissió d' aquí aná á Girona per protestar de les arbitrariedades.